

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/354/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2210217393
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2210217393.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 so sídlom Michalská 18, Bratislava, právne zastúpený: O.. O. S., V. Z. Z. O. X, N., A. P.: O. G., D.. XX.XX.XXXX, D. N. G. D. C. XXX, H..Č.. D. D. O., R.Á. P.: O.. R. Š., R. P. Z. B., o zaplatenie 501,70 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 207,61 EUR a nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom súdneho poplatku vo výške 72,00 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 172,22 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku návrh zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.10.2010 domáhal na tunajšom súde vydania platobného rozkazu na zaplatenie istiny 501,70 EUR s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že dňa 20.08.2001 uzavrel s odporkyňou zmluvu o bežnom účte, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť a viesť bankový účet č. 402646963/7500 a odporkyňa sa zaviazala čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania, pričom prípadne zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, navrhovateľ úročil vzniknutý zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásenou navrhovateľom. Výška debetného zostatku na bežnom účte je 78,33 Eur, debetná úroková sadzba vyhlasovaná navrhovateľom bola určená vo výške 25 % ročne. Podľa výkazov a so stavom nedoplatkov podľa navrhovateľa výška dlžnej sumy odporkyňi predstavuje sumu 501,70 Eur, z toho nezaplatená istina je vo výške 199,16 Eur, riadny úrok vo výške 100,31 Eur, úrok z omeškania vo výške 107,30 Eur, debetný zostatok na bežnom účte vo výške 78,33 Eur a poplatky vo výške 16,60 Eur, teda spolu dlh činí 501,70 Eur. Navrhovateľ ďalej poukázal, že v zmysle zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 21.05.2004 sa účastníci dohodli, že povolené prečerpanie sa bude úročiť aktuálne vyhlasovanou úrokovou sadzbou, ktorá sa skladá zo základnej úrokovej sadzby pre ČSOB úvery, splatné do 1 roka a z marže vo výške 4,5 % za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni vyhotovenia výpisu z bankovej knihy navrhovateľa, t.j. od 30.07.2010 si navrhovateľ riadne úroky vo výške $6,14 + 4,5\% = 10,64\%$ zo sumy 199,16 Eur uplatnil ako príslušenstvo žalovanej sumy. Ďalej poukazyval na debetnú úrokovú sadzbu, ktorá v konkrétnom období je vo výške 25 % p.a. za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni vyhotovenia výpisu z bežného účtu odporcu, t.j. od 01.01.2010 si navrhovateľ tieto úroky vo výške 25% p.a. zo sumy 78,33 Eur uplatnil ako príslušenstvo žalovanej sumy. Čo sa týka úrokov z omeškania, tie si navrhovateľ uplatňuje v zmysle Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v znení účinnom 1. deň omeškania odporkyne, teda vo výške 8,5% p.a. od 30.07.2010 až do zaplatenia, úroky vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 316,07 Eur. Teda takto spolu žiada sumu 501,70 Eur

s úrokmi zo sumy 199,16 Eur vo výške 10,64 % p.a. od 30.07.2010 do zaplataenia , debetný úrok zo sumy 78,33 Eur vo výške 25 % p.a. od 01.01 2010 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 316,07 Eur vo výške 8,5 % p.a. od 30.07.2010 do zaplataenia o súdny poplatok vo výške 30 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 100,13 Eur.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania 1000 €, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Predmet konania nedosahuje sumu 1000 Eur, preto ide o drobný spor a súd postupom podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie, keď boli oboznámené listiny predložené navrhovateľom a to výpisom z obchodného registra navrhovateľa, zmluvou o bežnom účte, zmluvou o povolenom prečerpaní k bežnému účtu číslo 402646963/7500 zo dňa 21.05.2004, výzvami, vyjadreniami navrhovateľa k výzvam tunajšieho súdu a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci :

Navrhovateľ a odporkyňa uzatvorili dňa 20.08.2001 Zmluvu o bežnom účte, ktorou sa navrhovateľ zaviazal zriadiť a viesť pre odporkyňu bežný účet číslo: 402646963/7500 a odporkyňa sa zaviazala čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, teda do výšky zmluvne povoleného prečerpania, pričom v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, mal navrhovateľ právo vzniknutý zostatok úročiť debetnou úrokovou sadzbou vyhlásenou navrhovateľom. V kritickom období výška debetného zostatku na bežnom účte bola 78,33 EUR, debetná úroková sadzba vyhlásená navrhovateľom bola 25 % ročne. Dňa 21.05.2004 navrhovateľ a odporkyňa uzatvorili ďalšiu zmluvu o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania z bežného účtu odporkyne do výšky úverového limitu 6 000,00,-Sk s individuálne dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 10,64 % p.a. . Podľa výkazov a stavu nedoplatkov výška dlžnej sumy odporkyne predstavuje sumu 501,70 Eur, z toho nezaplatená istina je vo výške 199,16 Eur, riadny úrok vo výške 100,31 Eur, úrok z omeškania vo výške 107,30 Eur, debetný zostatok na bežnom účte vo výške 78,33 Eur a poplatky vo výške 16,60 Eur, teda spolu dlh činí 501,70 Eur. Navrhovateľ svojím návrhom na vydanie platobného rozkazu spolu žiadal sumu 501,70 Eur s úrokmi zo sumy 199,16 Eur vo výške 10,64 % p.a. od 30.07.2010 do zaplataenia , debetný úrok zo sumy 78,33 Eur vo výške 25 % p.a. od 01.01 2010 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 316,07 Eur vo výške 8,5 % p.a. od 30.07.2010 do zaplataenia o súdny poplatok vo výške 30 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 100,13 Eur.

O predmetnom nároku rozhodol súd rozsudkom dňa 16.12.2012, č.k. 9C/354/2010-86, pričom odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 277,49 Eur spolu s úrokom vo výške 10,64 % ročne zo sumy 199,16 Eur od 30.07.2010 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 199,16 Eur od 30.07.2010 do zaplataenia, debetným úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 78,33 Eur od 01.01.2010 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku, t.j. čo do sumy 100,31 EUR, sumy 107,30 EUR a sumy 207,61 EUR ako aj úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 116,91 EUR od 30.07.2010 zamietol. Súčasne nepriznal žiadnemu z účastníkov trovy konania. Predmetný rozsudok napadol odvolaním navrhovateľ a to čo do výroku o zmiatnutí časti návrhu, ako aj rozhodnutia o náhrade trov konania. Rozsudok teda, čo do výroku I nadobudol právoplatnosť dňom 24.11.2012. Odvolací súd rozsudok č.k. 9C/354/2010-86, čo do napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu. Predmetom rozhodovania tak ostal nárok uplatnený navrhovateľom v tomto rozsahu:

- a) Suma 100,31 EUR ako riadny úrok vyčíslený ku dňu 29.07.2010
- b) Sumy 107,30 EUR ako úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 29.07.2010
- c) Poplatok vo výške 16,60 EUR a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 116,91 EUR (suma 100,31 EUR + 16,60 EUR) od 30.07.2010 do zaplataenia
- d) Náhrada trov konania

Preskúmaním zmluvy o bežnom účte ako aj zmlúv o povolenom prečerpaní na bežnom účte má súd za to, že v predmetnom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného a platného v čase uzatvorenia Zmluvy o povolenom prečerpaní. Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nie je možné v predmetnej veci aplikovať, nakoľko v tom čase platný a účinný zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 1

ods. 3 hovorí, že zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Po preskúmaní predmetnej zmluvy má súd za to, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný, čo do:

a) uplatneného poplatku vo výške 16,60 EUR vrátane jeho príslušenstva, t.j. úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 16,60 EUR od 30.07.2010 do zaplatenia, nakoľko tento poplatok bol dohodnutý vo všeobecných obchodných podmienkach navrhovateľa a sadzobníku poplatkov, pričom súd nemá za preukázané, že odporkyňa s obsahom týchto zmluvných podmienok ako aj sadzobníkom bola oboznámená, prípadne, či mohla takéto dojednanie ovplyvniť vzhľadom na formulárový charakter zmluvy

b) úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,31 EUR od 30.07.2010 do zaplatenia, nakoľko v tomto prípade sa jedná o úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, t.j. úrokov z úveru a teda, ak sa pohľadávkou v zmysle úpravy obsiahnutej v ustanovení § 121 ods. 3 OZ rozumie istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže vyplývať ani zo znenia ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, obdobne ani zo znenia ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka. Názor, že možno priznať úroky z omeškania alebo poplatok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený iba úpravou uvedenou v poslednom označenom ustanovení, by totiž bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 OZ viedol k nepochopiteľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou novovzniknutou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 OZ, ako všeobecná úprava vo vzťahu ku všetkým občianskoprávnym záväzkom, pomenúva druh príslušenstva, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu (s plnením hlavného peňažného záväzku) požadovať vedľa istiny v prípadoch, keď zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak zákon nestanovuje, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania). K záveru, že dohodnuté úroky sa nestávajú súčasťou istiny, a preto sa ďalej neúročia, sa hlási aj právna teória. Aktuálna judikatúra českých súdov sa ustálila na závere, ktorý bol zhrnutý v rozhodnutí veľkého senátu obchodného kolégia NS SR sp. zn. 35 Odo 101/2002, ktorý uzavrel, že právo veriteľa požadovať od dlžníka úrok z omeškania z nesplatených zmluvných úrokov bez ďalšieho nepriznáva. Súd argumentoval tým, že ak dlžník nesplatiť včas úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva a nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľ nemá preto, že Občiansky ani

Obchodný zákonník túto možnosť nepriznávajú, inak povedané ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. K tomu ale NS ČR dodáva, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa napríklad v medziach zmluvy o úvere, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny, že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané ako civilné plody peňazí (fructus civiles), a následne potom právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny zaplatil úroky z omeškania. Uvedené nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky. Z vyššie citovaného vyplýva, že aktuálna ustálená súdna judikatúra pripúšťa tzv. kapitalizáciu príslušenstva do istiny v prípade, že sa účastníci dohodnú, že úroky sa stanú súčasťou istiny, v dôsledku čoho potom veriteľ môže požadovať, aby z takto zvýšenej istiny dlžník hradil úrok z omeškania. Uvedené však nie je možné akceptovať v spotrebiteľskej zmluve, kde vystupuje spotrebiteľ ako znevýhodnený subjekt voči dodávateľovi. (Vid' č.l. 4-5 uznesenia odvolacieho súdu č.k. 9Co/412/2014)

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na už priznaný nárok navrhovateľovi rozsudkom č.k. 9C/354/2010-86 navrhovateľovi vznikol nárok na priznanie istiny vo výške 207,61 EUR (100,31 EUR + 107,30 EUR)

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 140 O.s.p. každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ mal úspech v časti, v ktorej bolo jeho návrhu vyhovie (96,63 %). V tejto časti bola odporkyňa neúspešná, lebo bola zaviazaná na úhradu. V časti, v ktorej bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý, bol navrhovateľ neúspešný (3,37%). Konečný úspech vo veci mal navrhovateľ, keď pomer úspechu (96,63 %) a neúspechu (3,37 %) navrhovateľa predstavuje 93,26 %. Navrhovateľovi tak súd priznal pomernú časť náhrady trov konania vo výške 72,00 EUR titulom zaplatených súdnych poplatkov a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 172,22 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.